

چکیده

هدف مطالعه حاضر ارزیابی میزان آگاهی و عملکرد منشیان بخش‌های بیمارستانهای آموزشی (عمومی) مستقر در تهران بود. این پژوهش به روش مقطعی انجام گردید. جامعه پژوهش را ۱۵۷ منشی از ۱۴ بیمارستان عمومی آموخته متعلق به ۳ دانشگاه علوم پزشکی ایران، تهران و شهید بهشتی تشکیل می‌دادند. حجم نمونه شامل ۱۴۲ نفر از ۱۲ بیمارستان بود. نمونه‌گیری به روش خوش‌های انجام شد. ابزار گردآوری داده‌ها شامل یک پرسشنامه مشتمل بر ۲۵ سؤال و یک چک لیست مشتمل بر ۳۷۹ سؤال بود. روش گردآوری اطلاعات به صورت اجرای پرسشنامه کتبی همراه با حضور پژوهشگر در محل پژوهش بود. برای تجزیه و تحلیل اطلاعات از نرم‌افزار SPSS و آزمون کای دو استفاده شد.

آگاهی افراد مورد مطالعه در زمینه‌های زیر مورد سنجش قرار گرفت:

۱- شرح و ظایف

۲- اصول مستندسازی

۳- مدارک پزشکی و جنبه‌های قانونی آن

۴- اصطلاحات و کلیات پزشکی

آگاهی کل افراد مورد پژوهش نیز از جمع امتیازات کسب شده بر روی موارد

۳ و ۴ (مدارک پزشکی و جنبه‌های قانونی آن، اصطلاحات و کلیات پزشکی)

اندازه‌گیری شد.

۱۵) یافته‌های پژوهش نشان داد که آگاهی منشیان از شرح وظایف خودشان در حد متوسط و از اصول و قواعد مستندسازی در حد خیلی کم بود. همچنین میزان

آگاهی از مدارک پزشکی و جنبه‌های قانونی آن در حد متوسط، اصطلاحات و کلیات

پزشکی در حد کم بود. آگاهی کل در حد کم ارزیابی شد و عملکرد آنها بر روی

پرونده پزشکی در حد متوسط بود. نتایج این پژوهش همچنین نشان داد که بین

آگاهی با میزان تحصیلات و رشته تحصیلی منشی‌ها ارتباط معنی‌داری وجود

نداشت. ولی بین آگاهی و سابقه کار در بیمارستان ارتباط معنی‌داری وجود دارد.

همچنین بین عملکرد با تحصیلات افراد مورد پژوهش ارتباط معنی‌داری

دیده نشد. ولی بین عملکرد با رشته تحصیلی آنها ارتباط معنی‌داری پیدا شد.

با توجه به یافته‌های پژوهش نتیجه‌گیری می‌شود که باید از افراد تحصیل

کرده و آموزش دیده در زمینه این تخصص برای بهبود وضعیت مدارک پزشکی

۱۶) استفاده کرد.

کلید واژه‌ها: مدارک پزشکی، پرونده پزشکی، منشی پزشکی، منشی بخش، آگاهی،

عملکرد